

Szabó Fanni

Fedezék nélkül

Benárd Ágost (1880–1968) visszaemlékezése

*Rozsdás, puhafa szárú tollal írtam alá.
Otthagytam az asztalon, családi gyűrűmmel
megpecsételtem a papírt.*

*Felderítő huszárosztagot vezettem,
ezredorvos voltam. Fedezék nélkül láttam el
sebesülteket. Pár másodpercen múlt,
hogy felrobbanjon a híd, amin átlovagoltam.
Nem akartam orosz hadifogságba esni,
inkább darabokban, de ne legyőzöttként lássanak.*

Aláírtam. Nem néztem oda, nem ültem le.

*Romokban láttam mindent magam körül.
Magukból kifordult sejtek próbáltak újra
érintkezni a valósággal. Még én sem,
sebészként sem tudtam összevarrni ezeket
a szétmálló szálakat. Hátra maradtunk,
levágott testrészeinket cipelve hátunkon,
nem fordult utánunk senki.
A Hadtörténelmi Múzeumban őriznek egy
aranyozott, díszített pennát. Budapestről küldték fel,
hogy azzal karcoljam le a nevem. Szerintük így tettem,
ezt a hazugságot nem tudom elviselni.*